

S Arénou se přeneseme do Zeměplochy

Jiří P. Kříž

Ještě než hlediště kin ovládl výplod technicistních možností současné světové kinematografie, pilný sběratel Oscarů Pán prstenů, těšila se podobné pozornosti také subtilnější, kumštu přece jen bližší Zeměplocha anglického pěstitele ma-sožravek – Terryho Pratchetta. Začíná se objevovat také v divadlech.

Naposledy jeho Mort v ostravské Komorní scéně Aréna, kde ho nastudoval Pavel Cisořský.

Tvrdím-li „kumštu bližší“, je to jenom vstřícný povzdech nad tím, jak podobné projekty nespravedlivě zatlačují do zapomnění všechno, co generace filmařů a spisovatelů, zejména evropských, vymyslely a povýšily na umění.

Jak nepovědomí o hodnotách nahrazují bubliny půlnočních premiér a uvádění do prodeje (jako by se na někoho ráno nemělo dostat), a samozřejmě masivně masírující reklamní kampaně s cetkami a suvenýry hodnoty „ceček“.

Pratchetta si zkusila i Hana Burešová

Prvního Pratchetta u nás si vyzkoušela Hana Burešová v pražském Divadle v Dlouhé. Její Soudné sestry to dotáhly úspěšným přenesením fantazie dnes již poněkud grafomanií postiženého Pratchetta (1948) až na nominaci na Cenu Alfreda Radoka. Mort v Aréně je

skromnější a podobné ambice mít nejspíš nemůže. To ale vůbec neznamená, že by Ostravané ve svém městě neměli další dobrou inscenaci vycházející z historek rozkošně nereálných obyvatel Zeměplochy.

Mistr Smrt dbá na profesní čest

Fabule příběhu učedníka Morta (Michal Čapka), jehož řemeslem se má stát provázení smrtelníků na věčnost, je komornější, méně rozvětvená než Soudné sestry. Mortův mistr Smrt (Marek Cisořský) důsledně dbá na profesní čest; je pouhým řemeslníkem vykonávajícím vůli osudu, takže se ho lidé vlastně nemají bát a podezírat ho z vlastní vůle brát jim životy.

Režisér Cisořský uchovává rozto-mile invenční rozvornost zeměplošného pojmosloví, jak ji českým textům překladů Pratchetta vtiskl Jan Kantůrek. To se odráží také v kostýmech Šárky Bínové-Fidrichové, v rekvizitách a scénických prvcích Ilji Hylase.

Tajemně a záhadně, a tedy identicky k příběhu, v němž Mort se dotápe až k Smrtově dceři Ysabell (Tereza Maňáková), a sám velký-spravedlivý zažije nepříliš ctnou epizodu mezi lidmi, kde není zvyklý pohybovat se „po práci“, zni hudba Nikose Engonidise.

Marek Cisořský v roli Smrtě a Dušan Škubal jako Odjinud.

Foto PRAVO – Jiří P. Kříž

První, Soudné Sestry a Glezdr, 11.3.2004, p. 13

K 27 230 P